

TTB 0579
GIÓP 38-39

ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ GIÓP

Kính chào quý vị và các bạn,

Chúng ta thấy trong đoạn 37 trước đây, Gióp bị để lại một mình. Giờ đây Đức Chúa Trời bắt đầu đi vào câu chuyện của ông ta trong sự yếu đuối của ông. Đức Chúa Trời đáp ứng ngay nhu cầu, ngay vào chỗ thiếu sót của Gióp. Đức Chúa Trời là Đáng tốt lành.

ĐỨC GIÊ-HÔ-VA ĐỐI DIỆN VỚI GIÓP.

Thưa các bạn, dấu hiệu của một người giáo sư giỏi là người ấy biết khởi sự ngay ở trình độ mà học sinh hiện có. Giáo sư khởi sự ngay trình độ của học sinh và bắt đầu dạy từ đó. Đức Chúa Trời là một giáo sư. Tại đây Ngài dạy dỗ ông Gióp. Chúa Giê-xu Christ cũng là một giáo sư lớn. Ngài cũng muốn dạy dỗ chúng ta hôm nay.

Xin các bạn chú ý rằng Đức Chúa Trời dạy dỗ ông Gióp ngay ở điểm mà ông bị bỏ giữa chừng. Cơn bão tố đang tới, Đức Chúa Trời can dự vào như là Đáng Tạo Hóa. Ngài bắt đầu tại đây và đem ông Gióp đến nơi mà Ngài muốn.

Chúa Giê-xu cũng giảng dạy theo phương cách này. Tôi không nghĩ là các ẩn dụ mà Chúa Giê-xu giảng do sự tưởng tượng. Chúa Giê-xu dừng lại và quan sát đời sống của dân chúng trong thời đó, và Ngài khởi sự giảng dạy ẩn dụ của Ngài. Ngài đáp ứng ngay nơi họ đang ở. Chẳng hạn như ẩn dụ về người gieo giống trong Ma-thi-ơ 13:3- 9.

3 Ngài phán như vậy: Có một người gieo giống đi ra để gieo 4 Khi đang gieo, một phần giống rơi dọc đường, chim bay xuống và ăn. 5 Một phần khác rơi nhằm chỗ đất đá sỏi, chỉ có ít đất thịt, bị lấp không sâu, liền mọc lên; 6 song khi mặt trời mọc lên, thì bị đốt, và vì không có rễ, nên phải héo. 7 Một phần khác rơi nhằm bụi gai, gai mọc rậm lên, phải nghẹt ngòi. 8 Một phần khác nữa rơi nhằm chỗ đất tốt, thì sanh trái; hoặc một hạt ra được một trăm, hoặc một hạt sáu chục, hoặc một hạt ba chục. 9 Ai có tai, hãy nghe!

Hầu hết các khu vực mà Chúa Giê-xu đi qua, Ngài thấy người gieo giống đang gieo. Chúa Giê-xu bắt đầu sự giảng dạy của Ngài tại nơi mà dân chúng đang đối diện, đang suy nghĩ, sau đó Ngài đem họ đến nơi Ngài muốn.

Chúng ta thấy nền tảng giảng dạy này đi xuyên suốt Kinh thánh, đó là sự giảng dạy tốt đẹp nhất cho con người. Nó bắt đầu tại nơi của chúng ta, và đem chúng ta đến nơi Đức Chúa Trời muốn.

Đây cũng là phương cách mà một số mục sư diễn giả áp dụng cho sự giảng dạy. Khi mục sư được mời đến giảng ở một thành phố nào, ông cố gắng mua vài tờ báo để đọc biết hoàn cảnh tại đó trong mấy ngày qua, để khi mục sư bắt đầu giảng luận, ông bắt đầu liên hệ với hoàn cảnh của địa phương, hay liên hệ đến một vài địa điểm nổi tiếng tại đó.

Vì thế tại đây chúng ta thấy Đức Chúa Trời đi vào câu chuyện ngay nơi Gióp đang đối diện. Tôi xin thú nhận với các bạn, khi đến điểm này, tôi cảm thấy

minh không có nhiều điều để nói. Chúng ta cùng nhau đọc những gì Đức Chúa Trời nói, và có một vài lời giải bày khi chúng ta cùng đi.

ĐỨC CHÚA TRỜI NÓI CHUYỆN VỚI GIÓP.

Gióp 38:1 *Bấy giờ, từ giữa cơn gió trốt, Đức Chúa Trời đáp cùng Gióp rằng: Đức Chúa Trời trả lời Gióp từ giữa cơn gió lốc. Đức Chúa Trời đang nói chuyện với Gióp như là Đấng Tạo Hóa.*

Gióp 38:2

2 Kẻ nầy là ai dám dùng các lời không tri thức, Mà làm cho mờ ám các mưu định ta?

Chúng ta thấy rằng cuối cùng Gióp chấp nhận đã nói những lời không có sự hiểu biết. Thưa các bạn, đó là một tội lỗi rất tệ. Tôi nghĩ là ngày nay cũng có nhiều người như thế. Người ta nói nhiều lời hư không trên ti-vi, trên ra-dô, trên báo chí, các lời không đem đến lợi ích và nó còn làm cho mờ đi các mưu định của Đức Chúa Trời.

Gióp 38:3- 4.

3 Khá thất vọng người như kẻ đồng sĩ; Ta sẽ hỏi người, người sẽ chỉ dạy cho ta!

4 Khi ta đặt nền trái đất, thì người ở đâu? Nếu người thông sáng, hãy tỏ bày đi.

Đây là câu mà tôi luôn muốn đặt trước mỗi quyển sách của nhà địa chất học. Bất kể là sách đó được viết bởi Cơ-đốc-nhân hay người không phải là Cơ-đốc-nhân. Tôi nghĩ rằng câu này cần nên đặt trong các sách ấy: *Khi Đức Chúa Trời đặt nền trái đất, thì người ở đâu? Nếu người thông sáng, hãy tỏ bày đi.* Đây là một câu hỏi rất hay.

Điều gì đang giữ vũ trụ này trong khoảng không? Nó không đứng một chỗ. Các bạn và tôi đang đứng trên trái đất nhỏ bé này và nó không ổn định. Không có điều gì ở dưới để cầm giữ nó. Tôi không biết nó ở dưới hay ở trên trong vũ trụ. Tại sao nó không đi trong một phương hướng? Tại sao nó chỉ đi vòng vòng. Rõ ràng nó đi vòng vòng như vậy hàng triệu năm. Câu hỏi được nêu lên là: *Khi Đức Chúa Trời đặt nền trái đất, thì người ở đâu? Nếu người thông sáng, hãy tỏ bày đi.*

Ngày nay có nhiều nhà địa chất học nói chuyện như là họ thấy và biết được chuyện xảy ra hàng triệu năm về trước. Đức Chúa Trời vẫn còn tiếp tục hỏi: *Khi ta đặt nền trái đất, thì người ở đâu? Nếu người thông sáng, hãy tỏ bày đi.*

Gióp 38:5-6

5 Ai đã định độ lượng nó, Và giăng dây mực trên nó, người có biết chăng?

6 Nền nó đặt trên chi? Ai có trồng hòn đá góc của nó?

Sách Gióp hình như được viết trước khi Lời của Chúa được viết. Đức Chúa Trời bắt đầu với Gióp tại nơi mà Ngài bắt đầu với những người khác trong thời gian đặc biệt này.

Phao-lô cũng bắt đầu ở một điểm tương tự như vậy, khi ông nói về khai thị của Đức Chúa Trời cho con người. Rô-ma 1:18- 20

18 *Vả, cơn giận của Đức Chúa Trời từ trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin kính và mọi sự không công bình của những người dùng sự không công bình mà bất hiếp lẽ thật.* 19 *Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi,* 20 *bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bản tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được,*

Đây là điều quan trọng cho chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đang nói chuyện với Gióp và cho tất cả con người trong thời bấy giờ qua các tạo vật của Ngài. Họ gần gũi với các tạo vật của Ngài. Không có nhiều Đức Chúa Trời, chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi. Nhưng rất tiếc con người thờ phượng tạo vật, thay vì thờ phượng Đấng Tạo Hóa. Đây là điều Phao-lô tiếp tục nói trong Rô-ma 1:21- 23.

21 *Vì họ dấu biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm.* 22 *Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên điên dại;* 23 *họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điêu, thú, côn trùng.*

Ngày nay các bạn và tôi đang sống trong vũ trụ vật lý mà Đức Chúa Trời đã dựng nên. Như sứ đồ Phao-lô nói trong sách Rô-ma, công việc sáng tạo khai thị về Đức Chúa Trời. Công việc sáng tạo tỏ bày sự lớn lao của Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng vĩ đại biết bao. Đó là điều chúng ta cần cảm nhận, Đức Chúa Trời nói đến sự kiện rằng Ngài là Đấng Tạo Hóa. Ngài biết nhiều hơn điều chúng ta biết.

Gióp 38:7

7 *Trong khi ấy các sao mai đồng hát hòa nhau, Và các con trai Đức Chúa Trời cất tiếng reo mừng.*

Thật sự con người chúng ta giống như “Bé Tèo” mới được sanh ra trong vũ trụ Đức Chúa Trời. Có sự vui mừng trong sự sáng tạo, ngay cả trước khi con người được dựng nên.

Thưa các bạn, nếu các bạn là con cái Đức Chúa Trời, các bạn sẽ có sự vui mừng trong đời sống. Đức Chúa Trời muốn các bạn có sự vui vẻ. Trong Ê-phê-sô 1:3 *Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời.* Chữ “phước” có nghĩa là vui vẻ, phước hạnh. Đức Chúa Trời là Đấng vui vẻ, và Ngài cũng muốn chúng ta được vui vẻ. Tôi mong ước rằng sự vui mừng của Đức Chúa Trời là một phần trong đời sống của các bạn.

Xin mời các bạn cùng nghe lời Đức Chúa Trời tiếp tục nói Gióp 38:8- 21

8 *Vả lại, khi biển bể bờ và cất ra khỏi lòng đất, Ai đã lấy các cửa mà ngăn đóng nó lại?*

9 *Khi ấy ta ban cho nó mây làm áo xống, Láy tấm tối làm khăn vấn của nó;*

10 *Ta định giới hạn cho nó, Đặt then chốt và cửa của nó,*

11 *Mà rằng: Mày đến đây, chớ không đi xa nữa, Các lượn sóng kêu ngạo mày phải dừng lại tại đây!*

12 *Từ khi người sanh, người há có sai khiến buổi sáng, Và phân định chỗ cho hừng đông,*

13 *Để nó chiếu đến bốn bề trái đất, Và đuổi rầy kẻ gian ác khỏi nó chẳng?*

14 *Trái đất biến hình như đất sét dưới dấu ấn, Và mọi vật hiện ra trau giồi như bằng áo.*

15 *Sự sáng đã cất khỏi kẻ ác, Cánh tay chúng nó giơ lên, đã bị gãy rồi.*

16 *Chớ thì người có thấu đến nguồn của biển sao? Há có bước dưới đáy của vực sâu chẳng?*

17 *Cửa âm phủ há có bày ra trước mặt người chớ? Có thấy các cửa của bóng sự chết chẳng?*

18 *Lần mắt người có thấu đến nơi khoan khoát mệnh mông của đất chẳng? Nếu người biết các điều đó, hãy nói đi.*

19 *Con đường dẫn đến nơi ở của ánh sáng là đâu? Còn nơi của tối tăm thì ở đâu?*

20 *Chớ thì người có thể dẫn nó lại vào địa giới nó sao? Có biết các đường lối của nhà nó ở chẳng?*

21 *Không sai, người biết mà! Vì người đã sanh trước khi ấy, Số ngày người lấy làm nhiều thay*

Đức Chúa Trời nói cho Gióp biết về các công việc quyền năng và lớn lao không thể lường của Ngài thể hiện qua các hiện tượng thiên nhiên biển cả, mây mưa, ánh sáng, khoảng không, vực sâu. Tôi nghĩ rằng bây giờ Gióp lắng nghe chăm chú và suy nghĩ về Đức Chúa Trời.

Giờ đây chúng ta đến mấy câu rất thích thú, Gióp 38:22- 23.

22 *Người có vào các kho tuyết chẳng? Có thấy nơi chứa mưa đá,*

23 *Mà ta đã để dành cho thì hoạn nạn, Cho ngày chiến trận và giặc giã chẳng?*

Có vài lời giải nghĩa được rút ra từ câu này về cách nào tuyết và mưa đá được dùng trong chiến trận. Trong Khải huyền 8:7 nói cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời dùng mưa đá để đoán phạt thế gian. *Vị thứ nhất thổi loa, thì có mưa đá và lửa pha với huyết bị quăng xuống đất. Một phần ba đất bị cháy, một phần ba loài cây bị cháy, và mọi giống cỏ xanh đều bị cháy.* Những điều mà Đức Chúa Trời nói với Gióp về công việc sáng tạo của Ngài vượt khỏi mức hiểu của con người. Chỉ có Đức Chúa Trời mới hiểu được mọi điều này.

Gióp 38:24- 30

24 *Anh sáng phân ra bởi đường nào, Và gió đông theo lối nào mà thổi ra trên đất?*

25 *Ai đào kinh cho nước mưa chảy, Phóng đường cho chớp nhoáng của sấm sét,* 26 *Để mưa xuống đất bỏ hoang, Và trên đồng vắng không có người ở;*

27 *Đặng tưới đất hoang vu, mong quạnh, Và làm cho các chồi cây cỏ mọc lên?* 28 *Mưa có cha chẳng? Ai sanh các giọt sương ra?*

29 *Nước đá ra bởi lòng của ai? Ai để ra sương móc của trời?*

30 *Nước đông lại như đá, rồi ẩn bí, Và mặt vực sâu trở thành cứng.*

Đức Chúa Trời nói đến công việc của Ngài liên hệ đến việc vận hành của nước mưa tuần hoàn trong trái đất. Chúng ta cảm tạ Đức Chúa Trời về lợi ích của nước mà chúng ta có để dùng cho cuộc sống trên đất này, tôi mong ước khi các bạn nhận lấy nước với lòng biết ơn Đấng Tạo Hóa.

Gióp 38:31- 33

31 Người có thể riết các dây chằng Sao rua lại, Và tách các xiềng Sao cày ra chằng?

32 Người có thể làm cho các cung Huỳnh đạo ra theo thì, Và dẫn đường cho Bắc đẩu với các sao theo nó chằng?

33 Người có biết luật của các tầng trời sao? Có thể lập chủ quyền nó dưới đất chằng?

Đức Chúa Trời tiếp tục nói về các vì sao trên trời. Chúng ta có biết nhiều về các vì sao ở trên trời không? Tôi xin thú nhận với các bạn là tôi không biết nhiều về các vì sao. Nhưng những người trong thượng cổ xa xưa có một số hiểu biết về các ngôi sao.

Các bạn có nhận biết Đức Chúa Trời qua công việc sáng tạo của Ngài, qua các tạo vật của Ngài không? Tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đã nói rất rõ ràng cho Gióp, công việc sáng tạo của Đức Chúa Trời khải thị sự lớn lao của Ngài. Một người có thể hiểu biết về Đức Chúa Trời qua các tạo vật của Ngài, và tôi mong rằng khi biết Đấng Tạo Hóa, chúng ta cần nên tôn thờ Ngài.

Thưa các bạn trong Gióp đoạn 38 chỉ cho chúng ta biết Đức Chúa Trời với công việc sáng tạo của Ngài trong quá khứ. Và trong Gióp đoạn 39 khải thị về Đức Chúa Trời trong thiên nhiên. Đức Chúa Trời là Đấng bảo tồn tạo vật của Ngài. Đây là sự khải thị của Ngài qua các tạo vật ngay trong thời hiện tại.

Gióp 39:1- 33

1 Khi mẹ con sư tử nằm phục nơi hang, Khi rình trong bụi-rậm nó,

2 Há có phải người săn mồi cho sư tử cái, Và làm cho sư tử con đói được no sao?

3 Ai sắm đồ ăn cho quạ, Khi con nhỏ nó kêu la cùng Đức Chúa Trời, Và bay đi đây đó không đồ ăn?

4 Người có biết thì nào dê rừng đẻ chằng? Có xem xét mùa nào nai cái đẻ chằng? 5 Người có tính số tháng nó có thai, Và biết kỳ nó đẻ chằng?

6 Nó ngòai chồm hồm, để con nhỏ ra, Và được giải khỏi sự đau đớn của nó.

7 Các con nhỏ nó trở nên mạnh mẽ, lớn lên trong đồng nội; Đoạn lìa mẹ mình, chằng còn trở lại nữa.

8 Ai để cho con lừa rừng chạy thông dong? Ai có mở trói cho con lừa lệ làng kia? 9 Ta đã ban cho nó đồng vắng làm nhà, Và ruộng mận làm nơi ở.

10 Nó khinh chê tiếng ồn ào của thị thành, Không nghe tiếng của kẻ coi dất.

11 Khắp các núi là đồng cỏ của nó, Nó tìm kiếm mọi vật gì xanh tươi.

12 Chớ thì con bò muống làm việc cho người chằng? Nó chịu ở gần bên máng cỏ người chớ?

- 13 Người há có thể lấy dây cột bò tót nơi giòng cày sao? Nó sẽ chịu theo sau người mà bừa trũng chẳng?
- 14 Người há sẽ nhờ cậy nó, vì nó sức nhiều sao? Người sẽ giao công lao mình cho nó chẳng?
- 15 Chớ thì người cậy nó đem ngũ cốc về, Và nhờ nó gom lúa mì lại trong sân người ư?
- 16 Chim lạc đà đập cánh vui mừng; Nhưng cánh và lông ấy, há có biết thương yêu sao?
- 17 Vì nó để trứng mình dưới đất, Vùi nóng trứng ấy nơi bụi cát,
- 18 Quên rằng có lẽ chân người bước nát nó, Hoặc con thú đồng giày đạp nó đi chẳng.
- 19 Nó ở khắc khổ với con nó, dường như không thuộc về nó, Sự lao khổ nó luống công, nhưng nó không lo cảm đến.
- 20 Vì Đức Chúa Trời cất sự khôn ngoan khỏi nó, Không chia phần thông sáng cho nó.
- 21 Khi nó đập cánh bay lên, Bèn nhạo báng ngựa và người cỡi ngựa.
- 22 Có phải người ban sức lực cho ngựa, Và phủ cổ nó lông gáy rung rung chẳng?
- 23 Há có phải người khiến nó nhảy búng như cào cào chẳng? Tiếng kêu hí có oai của nó, thật đáng sợ.
- 24 Nó đào đất trong trứng, vui mừng về sức lực mình; Nó xông tới đón quân cầm binh khí.
- 25 Nó khinh chê sự sợ, chẳng ghê điều chi; Trước ngọn gươm nó không xây trở.
- 26 Trên nó vang tiếng gùi tên, Giáo và lao sáng giới.
- 27 Nó lướt dậm, vừa nhảy vừa hét, Khi kèn thổi nó chẳng cảm mình lại được.
- 28 Vừa khi nghe kèn thổi, nó bèn la: Hi! hi! Từ xa nó đánh hơi mùi giặc, Nghe tiếng ầm ầm của các quan tướng và tiếng reo hô của chiến sĩ.
- 29 Có phải nhờ sự khôn người mà con điều vùng bay đi, Và sè cánh nó về hướng nam?
- 30 Có phải theo lệnh người mà chim ửng cất lên, Và đóng ổ nó tại nơi cao?
- 31 Nó ở trong bàn thạch, đậu trên chót vót hòn đá, Tại trên đỉnh núi không ai leo lên được.
- 32 Từ đó, nó rình mồi, Mắt nó thấy mồi ở xa.
- 33 Các con nhỏ nó hút huyết, Và hể nơi nào có xác chết, thì nó bèn có tại đó.

Thưa các bạn, Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của thiên nhiên. Các sự việc xảy ra trong thiên nhiên ngày nay là do Đức Chúa Trời làm mọi điều đó. Nếu không có Đức Chúa Trời, thiên nhiên này sẽ chết và không có điều gì xảy ra. Sẽ không có bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông, không có mưa gió, không có sự vận hành trong vũ trụ. Trái đất và vũ trụ này chết đứng yên nếu như không có Đấng Tạo Hóa và Đấng Bảo Tồn đang ở phía sau. Đó là điểm mà Đức Chúa Trời muốn chỉ cho ông Gióp biết rõ. Đức Chúa Trời khai thị sự lớn lao, vĩ đại của Ngài. Tôi mong ước các bạn nhận biết Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa của mình và tôn thờ Ngài.

Thân chào quý vị và các bạn, xin hẹn tái ngộ trong chương trình kỳ sau, chúng ta sẽ đến phần kết cuộc câu chuyện của Gióp.

